

седем човека, намиращи се на борда на търговския параход "Варна" /първият параход "Варна"/, от които двадесет и двама членове на екипажа и пет човека пътници – придружаващи стока. Три дни по-късно труповете на корабния механик Карамаждраков и на още двама моряци бяха изхвърлени на брега на остров Мармара. Медицинският оглед установи, че смъртта и на тримата е последвала от разрыв на сърцето вследствие студената вода. Параходът, който имаше товароподемност три хиляди тона и скорост до девет мила в час, напуснал същия ден към 19 часа пристанището на Цариград и се отправил на юг през Мраморно море по посока на Дарданелите. Когато се намирал на около 80 мила от Цариград бил блъснат в средата на борда от осемхилядтонния гръцки параход "Хрисис". Спасили се само пет човека, които случайно успели да се прехвърлят по вре-
задия се нос на гръцкия кораб, докато последния бързо се изте-
днил и започнал да се отдалечава от мястото на катастрофата. Море-
то било сравнително спокойно. Българският кораб потъвал бавно. Имало пълна възможност да бъдат спасени всички, но от "Хрисис" не оказали задължителното по моряшкия и общочовешки морал съдей-
ствие. Този трагичен случай тогава не развълнува дълбоко. Бях
написал ебаирна статия, която беше отпечатана в един от варнен-
ските вестници, в която описвах героизма на нашите моряци, заки-
нали така трагично, изпълнявайки своя служебен дълг и жестокост-
та и безсърдечието на онези, които са можели и е трябвало да
се погрижат за тяхното спасение. Ванцарев по всяка вероятност е
чел тази статия. Още докато следвах в Морското училище, обичах
много литературните занятия. По-късно, след лятото на 1929 го-
дина, като млад морски офицер, пишех по разни поводи статии, кои-
то се отпечатваха във варненските вестници, а и във вестника
"Морски преглед", който се издаваше от редакционен комитет от

Т.С.И.